



DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W ŁODZI

Łódź, dnia 23 maja 1953 r.

Nr 6

Poz. 38-43

T R E Ś C :

CZĘŚĆ I — Przepisy obowiązujące.

- Poz.
- 38 — Uchwała Nr 13/53 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi z dnia 5 maja 1953 r., dot. sprawozdania z realizacji obowiązkowych dostaw w roku 1952/53 na terenie wojew. łódzkiego.
 - 39 — Uchwała Nr XXV/117 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi z dnia 17 kwietnia 1953 r. w sprawie świadczenia usług transportowych w akcji zwalczania stonki ziemniaczanej w roku 1953 na terenie wojew. łódzkiego.
 - 40 — Uchwała Nr XXIX/142 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi z dnia 8 maja 1953 r. w sprawie zorganizowania opieki nad matką i dzieckiem w spółdzielniach produkcyjnych.
 - 41 — Zarządzenie Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi z dnia 30 kwietnia 1953 r. Nr Zd. SE.

Poz.

- VI-1a/10/53 w sprawie przymusowego odmuszania obiektów podlegających nadzorowi sanitarnemu na terenie wojew. łódzkiego.
- 42 — Zarządzenie Zarządu Drogowego Dróg Wodnych w Warszawie Nr TŻ 0312/16/53 z dnia 4 maja 1953 r. w sprawie uprawiania żeglugi i spławu na śródlądowych drogach wodnych.

CZĘŚĆ II — Publikacje.

- 43 — Zawiadomienie Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi z dnia 28 kwietnia 1953 r. Nr Nr Sa. II-45/26/53 i 45/9/53 o wywieszeniu obwieszczenia i orzeczenia na tablicach właściwych miejscowo Prezydiów Powiatowych Rad Narodowych, o wywłaszczeniu nieruchomości.

CZĘŚĆ I — PRZEPISY OBOWIĄZUJĄCE

38.

UCHWAŁA Nr 13/53

Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi

z dnia 5 maja 1953 r.

dot. sprawozdania z realizacji obowiązkowych dostaw w roku 1952/53 na terenie wojew. łódzkiego.

Wojewódzka Rada Narodowa po wysłuchaniu sprawozdania z realizacji obowiązkowych dostaw na terenie wojew. łódzkiego w roku 1952/53 stwierdza, że realizacja obowiązkowych dostaw zboża i ziemniaków w roku 1952/53 przebiegała znacznie lepiej niż w latach 1951/52, czego dowodem jest skupienie podstawowej masy towarowej zboża i ziemniaków w znacznie krótszym czasie niż w latach ubiegłych i osiągnięcie przez znaczną ilość powiatów zwolnienia od miarek i odsypów w terminie znacznie krótszym niż w latach ubiegłych.

Liczne manifestacyjne zbiorowe odstawy zbóż i ziemniaków organizowane przez rolników woj. łódzkiego w roku 1952, wywołane osiągnięciem w skupie przez wiele gmin i gromad, których mieszkańcy nie byli zobowiązani do obowiązków wobec państwa — są wymownym dowodem stałego wzrostu świadomości oraz patriotyzmu mas chłopskich województwa łódzkiego.

Obok jednak tych osiągnięć realizacja obowiązkowych dostaw wykazuje jeszcze szereg braków i niedostatek, które stały się powodem tego, że wojew. łódzkie nie wykonało w pełni obowiązkowych dostaw za rok 1952, oraz nie osiągnęło w realizacji obowiązkowych dostaw I kwartału br. zaplanowanych wyników.

Do braków tych m. innymi zaliczyć należy zbyt słabą jeszcze pracę polityczno-uświadamiającą ze strony rad narodowych, organizacji masowych oraz instytucji gospodarczych wśród chłopów w kierunku uświadomienia ich o słuszności i konieczności oraz mobilizowania ich do pełnego i terminowego wykonywania obowiązków wobec państwa, i współzawodnictwa o pełne i przedterminowe realizowanie obowiązkowych dostaw.

Niedostateczna jest jeszcze koordynacja działalności prezydiów rad narodowych, organizacji masowych i instytucji gospodarczych pracujących na odcinku skupu i nie zawsze właściwa oraz dość szybka jest kontrola wykonawstwa podejmowanych uchwał i wydawanych zarządzeń.

Niedociągnięcia wykazuje również egzekucja kar wymierzonych opornym, niewywiązującym się z dostaw rolnikom, a wnioski odnośnie opornych rolników nie zawsze są celne i należyte uzasadnione.

Zbyt słaba jest jeszcze troska i kontrola ze strony prezydiów rad narodowych, organizacji masowych i instytucji gospodarczych o pełne i terminowe wykonanie obowiązkowych dostaw przez aktyw rad narodowych, organizacji społecznych i instytucji gospodarczych jak również niedostatecznie jeszcze włączono aktyw ten do pracy polityczno-uświadamiającej wśród rolników.

W związku ze stwierdzonymi brakami oraz mając na uwadze zapewnienie pełnej realizacji obowiązkowych dostaw Wojewódzka Rada Narodowa postanawia co następuje:

I. Zobowiązać Prezydium Rad Narodowych wojew. łódzkiego do:

- 1) systematycznego analizowania 2 razy w miesiącu przebiegu i wyników realizacji obowiązkowych dostaw na swoich posiedzeniach z udziałem przedstawicieli zainteresowanych central i organizacji masowych, oraz do stałego usprawniania pracy na tym odcinku,
- 2) systematycznego oczyszczania swego aparatu z pracowników którzy wykazali niewłaściwą postawę i niewłaściwy stosunek do obowiązkowych dostaw, oraz do wyróżniania i powoływania na miejsce usuniętych tych, którzy wykazali się wzorowym stosunkiem do swoich zobowiązań względem państwa,
- 3) stałego i systematycznego kierowania polityką karno-administracyjną jako instrumentem walki klasowej,
- 4) ciągłego czuwania nad szybkim i prawidłowym rozpatrywaniem przez kolegia orzekające wniosków, oraz nad wykonawstwem orzeczeń karno-administracyjnych,
- 5) systematycznego omawiania na naradach z sołtysami, oraz na zebraniach gromadzkich przebiegu realizacji obowiązkowych dostaw przez poszczególnych rolników w gromadzie. W tym celu należy dostarczać sołtysom aktualnych danych o wykonaniu obowiązkowych dostaw przez mieszkańców ich gromad.

II. Wezwać organizacje masowe (Z.S.CH., Z.M.P., L.K., Kółka Gospodyń Wiejskich) oraz zobowiązać Prezydium Rad Narodowych, aparat Ministerstwa Skupu oraz instytucje gospodarcze, pracujące na terenie województwa na odcinku obowiązkowych dostaw do rozwijania i pogłębiania pracy polityczno-uświadamiającej mającej na celu mobilizowanie szerokich mas chłopskich do pełnej i terminowej realizacji obowiązkowych dostaw oraz włączenia ich do współzawodnictwa w przedterminowym realizowaniu obowiązków wobec państwa, tudzież szerokiej pomocy w masowym organizowaniu konkursów o tytuł przodującej w hodowli gospodyni i przodującego Kofa gospodyń w 1953 roku jako poważnej dźwigni w podnoszeniu wydajności produkcji rolnej.

- III. Zobowiązać Wojewódzkiego Pełnomocnika Min. Skupu do usprawnienia sprawozdawczości i kontroli przebiegu obowiązkowych dostaw oraz do dopilnowania, aby wnioski o ukaranie opornych rolników przekazywane przez delegatów Min. Skupu do kolegów orzekających były należycie umotywowane oraz do spowodowania, aby zgłaszający wnioski o ukaranie — Delegaci Min. Skupu — brali udział w posiedzeniach kolegów orzekających, na których to wnioski są rozpatrywane.
- IV. W związku ze stwierdzeniem, że część aktywu rad narodowych, organizacji masowych i instytucji gospodarczych nie wykonała swych obowiązków wobec Państwa, Wojewódzka Rada Narodowa wzywa Kierownictwa organizacji masowych oraz zobowiązuje Prezydium Rad Narodowych, Wojewódzkiego Pełnomocnika Min. Skupu i Kierownictwa instytucji gospodarczych do dokonania w terminie do 1 czerwca br. analizy stosunku ich aktywu do obowiązkowych dostaw i przeprowadzenia rozmów z zalegającymi w wykonaniu obowiązkowych dostaw aktywistami w celu spowodowania wywiązania się ich z obowiązkowych dostaw.
- V. Wojewódzka Rada Narodowa wzywa wszystkich członków W.R.N. jak również członków Powiatowych i Gminnych Rad Narodowych, aby przodowali w realizacji obowiązkowych dostaw wobec Państwa oraz brali aktywny udział w mobilizowaniu mała i średniorolnych chłopów do realizacji obowiązkowych dostaw i podnoszenia wzrostu wydajności z hektara.
- VI. Wojewódzka Rada Narodowa wzywa wszystkie Komisje Rad Narodowych wojew. łódzkiego do pełnego włączenia się do realizacji obowiązkowych dostaw oraz kontrolowania ich przebiegu i zobowiązuje Komisje W.R.N. do kontroli wykonania niniejszej uchwały w terminie do 1 lipca 1953 roku oraz złożenia sprawozdania z wyników tej kontroli na Sesji W.R.N.—

Sekretarz Sesji
Miastowski Władysław

Przewodniczący Sesji
Staromłyńska Zofia

39.

UCHWAŁA Nr. XXV/117

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi

z dnia 17. IV. 53 r.

w sprawie świadczenia usług transportowych w akcji zwalczania stonki ziemniaczanej w roku 1953 na terenie wojew. łódzkiego.

Dla zabezpieczenia sprawnego przeprowadzenia walki ze stonką ziemniaczaną w r. 1953 — Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi postanawia co następuje:

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt. 4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 5 września 1951 r. w spr. świadczenia usług transportowych na niektóre cele ogólnogospodarcze (Dz.U.R.P. Nr. 49, poz. — 359 z dn. 24. IX. 51 r.) Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w oparciu o zarządzenie Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego z dn. 9 października 1951 r. (Monitor Polski Nr A—98, poz. 1395 z dn. 7. XII. 51 r.) w sprawie sposobu zgłaszania zapotrzebowania na usługi transportowe i powoływania do ich świadczenia wprowadza na terenie wojew. łódzkiego na okres od 8. VII. do 7. IX. 53 r. obowiązek świadczenia usług transportowych w akcji zwalczania stonki ziemniaczanej w 1953 r.

Obowiązkowi świadczenia usług transportowych podlegają posiadacze zarejestrowanych na terenie województwa pojazdów samochodowych z wyjątkiem pojazdów, które posiadają nadwozia o specjalnym przeznaczeniu.

Nie pociąga się do świadczeń usług transportowych:

- 1) samochodów osobowych partii politycznych, osób korzystających z prawa zakrajowości oraz służby zdrowia i stowarzyszenia „Polski Czerwony Krzyż”,
- 2) pojazdów samochodowych służących do wykonywania transportu zarobkowego oraz pojazdów przeznaczonych do przewozu przesyłek pocztowych,
- 3) ciężarowych pojazdów samochodowych służby drogowej.

Usługi transportowe wykonuje się na obszarze województwa łódzkiego.

Usługi transportowe świadczy się przez dostarczanie wraz z kierowcą pojazdu, przygotowanego technicznie do danego transportu i zaopatrzonego w materiały pędne.

Pojazdu dostarcza się na określony czas dla dokonania transportu określonej ilości ton ładunku lub dla przejechania nim określonej ilości kilometrów; w przypadku przewiezienia wyznaczonej ilości ton ładunku lub przejechania wyznaczonej ilości kilometrów w czasie krótszym niż przewidziany, świadczenie uważa się za wykonane.

Za usługi transportowe, wykonane na podstawie wyżej cytowanego rozporządzenia, jednostki administracji państwowej oraz gospodarki uspołecznionej, korzystające z tych usług, wypłacać będą wynagrodzenia wg taryfy przewidzianej w przepisach o dostarczeniu środków przewozowych na rzecz wojska i służby bezpieczeństwa publicznego w czasie pokoju.

Do świadczenia usług transportowych powołują posiadaczy pojazdów samochodowych prezydium właściwych powiatowych i miejskich rad narodowych (miast stanowiących powiaty).

Powołanie następuje przez doręczenie zobowiązanemu piśmennego nakazu według ustalonego wzoru.

Nakaz należy doręczyć zobowiązanemu najpóźniej na 7 dni przed terminem dostarczenia pojazdu do pracy w miejscowości stałego postoju pojazdu, a na 14 dni przed terminem dostarczenia pojazdu poza tą miejscowością.

Terminy te mogą być wyjątkowo skrócone do 2 i 3 dni w przypadkach szczególnie ważnych ze względu na interes publiczny. Odpis nakazu doręcza się jednocześnie jednostce administracji państwowej lub gospodarki uspołecznionej, uprawnionej do korzystania z pojazdu.

Jednostka administracji państwowej lub gospodarki uspołecznionej, uprawniona zgodnie z nakazem do korzystania z pojazdu, obowiązana jest:

- 1) potwierdzać kierowcy pojazdu na karcie drogowej pojazdu wykonaną pracę, czas postoju przy ładowaniu i wyładowaniu pojazdu oraz czas oczekiwania na załadowanie pojazdu,
- 2) składać władzy, która wydała nakaz, miesięczne sprawozdanie z pracy dostarczonego pojazdu wg. ustalonego wzoru,
- 3) zawiadomić władzę, która wydała nakaz, o każdym wypadku niedostarczenia pojazdu na wskazane miejsce i we wskazanym czasie.

W przypadku uszkodzenia, zniszczenia lub utraty dostarczonego pojazdu samochodowego, które nastąpiło bez winy posiadacza lub kierowcy pojazdu w związku z wykonywaniem nim usług transportowych w ramach nakazanego świadczenia, należy się odszkodowanie. Przyznawanie odszkodowania i ustalenie jego wysokości następuje w drodze orzeczenia prezydium rady narodowej, które powołało do świadczenia wydanego w trybie przepisów o postępowaniu administracyjnym na wniosek poszkodowanego, złożony w ciągu miesiąca od dnia zwolnienia pojazdu ze świadczeń.

Odszkodowanie wypłaca korzystający z dostarczonego pojazdu.

Wykonanie uchwały powierza się Wydziałowi Komunikacji Drogowej.

Termin wykonania uchwały — 8. VII. 53 r.

Sprawozdanie z wykonania uchwały złoży Wydział Komunikacji Drogowej w terminie do dnia 1. X. 1953 r.

Za Prezydium W.R.N. w Łodzi

E. Konopacki
Sekretarz Prezydium

J. Horodecki
Przewodniczący Prezydium

40.

UCHWAŁA Nr XXIX/142

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi

z dnia 8 maja 1953 r.

w sprawie zorganizowania opieki nad matką i dzieckiem w spółdzielniach produkcyjnych.

W związku ze stale wzrastającym tempem rozwoju spółdzielczości produkcyjnej na wsi oraz zadaniami związanymi z wykonaniem planów produkcyjnych i mobilizacją kobiet do prac rolnych, zachodzi konieczność udzielania coraz większej opieki dla dzieci członków spółdzielni poprzez organizowanie żłobków, dziecińców i przedszkoli, co umożliwi kobietom w większym stopniu wzięcie udziału w pracach spółdzielni oraz pozwoli na wykorzystanie wolnego czasu na pracę społeczno-polityczną i szkolenie zawodowe.

Ażeby wykonać te zadania — Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej postanawia:

- 1) zobowiązać Wydział Rolnictwa i Leśnictwa wespół z Wydziałem Zdrowia i Wydziałem Oświaty do opracowania planów pomocy i kontroli w terenie,
- 2) zobowiązać Wydział Rolnictwa i Leśnictwa, Zdrowia i Oświaty oraz POM-y do przeprowadzenia ogólnych zebrań w spółdzielniach produkcyjnych w terminie do dnia 30 maja 1953 r., na których należy omówić sprawę dotyczącą zorganizowania żłobków, dziecińców i przedszkoli, kierując z tych pionów pracowników odpowiedzialnych. Na zebraniach tych winien być ustalony czasokres trwania żłobków, jak również podjęta uchwała, w której spółdzielnia i członkowie zobowiążą się świadczyć na wyżywienie,
- 3) zobowiązać Wydział Zdrowia do roztoczenia stałej i systematycznej opieki lekarskiej, pielęgniarskiej i administracyjnej w żłobkach sezonowych poprzez powiatowe zespoły pediatryczne,
- 4) zobowiązać Wydziały Rolnictwa i Leśnictwa, Zdrowia i Oświaty do stworzenia Komitetów Rodzicielskich przy zorganizowanych żłobkach, dziecińcach i przedszkolach w terminie do dnia 30 maja 1953 r.;
- 5) zobowiązać wydziały polityczne POM., LK. i ZSch. do przeprowadzenia systematycznej pracy uswiadniającej politycznej wśród kobiet przy organizacji żłobków, dziecińców i przedszkoli;
- 6) zobowiązać Prezydium Powiatowych i Gminnych Rad Narodowych do udzielenia wszechstronnej pomocy przy zorganizowaniu żłobków, dziecińców i przedszkoli — pomocy w przeprowadzeniu ewent. remontów oraz zaopatrzeniu w/w placówki przez PZGS-y i GS-y w potrzebne artykuły żywnościowe;
- 7) zobowiązać Wydział Oświaty do włączenia nauczycielstwa do udzielania pomocy przy organizowaniu dziecińców i przedszkoli.

Wykonanie uchwały powierza się Wyzd. Roln. i Leśn., Oświaty i Zdrowia.

Termin wykonania uchwały — 15. VI. 1953 r.

Za Prezydium W.R.N. w Łodzi

Sekretarz Prezydium
E. Konopacki

Przew. Prez. W. R. N.
Horodecki Julian

41.

ZARZĄDZENIE

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi

z dnia 30. IV. 1953 r. Nr. Zd. SE. VI-1a/10/53.

w sprawie przymusowego odmuszania obiektów podlegających nadzorowi sanitarnemu na terenie woj. łódzkiego.

W celu zapobiegania występowania ostrych chorób zakaźnych przenoszonych przez mocz, a w szczególności choroby Heine-Medina, durowi brzuszemu, czerwonce, oraz biegunce leńniej dzieci i niemowląt, na podstawie art. 6 pkt. 5 Ustawy z dnia 20 marca 1950 r. o terenowych organach jednostek władzy państwowej (Dz. U. Nr. 14, poz. 130), art. 10 ust. 1 litera d Ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i ich zwalczaniu (Dz.U.Nr. 27, poz. 198), oraz zarządzenia Ministra Zdrowia zawartego w Instrukcji Nr 18/53 z dnia 3 kwietnia 1953 r. w sprawie akcji odmuszania w 1953 r., Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi zarządza co następuje:

1) Ustala się obowiązek jednorazowego przymusowego odmuszania w woj. łódzkim w okresie od dnia 1 czerwca do dnia 31 sierpnia 1953 r. obiektów położonych na terenie powiatów i miast stanowiących powiaty, wszelkiego rodzaju lokali i pomieszczeń zajętych na:

- a) szpitale, sanatoria, przychodnie, prewentoria, kuchnie mleczne, szkoły, przedszkola, internaty, żłobki i inne zakłady dla młodzieży i dzieci.
- b) miejsca wyrobu i obiegu artykułów żywnościowych jak: stołówki, zakłady gastronomiczne, mleczarnie, zlewnie i rozlewnie mleka, bary mleczne, rzeźnie, masarnie, sklepy z artykułami spożywczymi.
- c) hotele robotnicze i zakłady przemysłu hotelarskiego.
- d) stajnie, obory i szalety publiczne.
- e) inne pomieszczenia wyznaczone przez Wojewódzką Stację Sanitarno-Epidemiologiczną w Łodzi, ul. Wodna 40, a nie wymienione w p-cie 1. poz. a—d.

2) Odmuszanie przeprowadzi Przedsiębiorstwo Państwowe — Zarząd Dezynfekcji, Dezynsekcji i Deratyzacji w Warszawie przez swój Okręgowy Zakład Nr. 6 w Łodzi, ul. Traugutta Nr 8, tel. 228-26, 240-32.

3) W terminie do dnia 20 maja 1953 r. Prezydium Powiatowych i Miejskich Rad Narodowych (Wydziały Zdrowia) sporządzą i prześlą Okręgowemu Zakładowi Nr. 6 w Łodzi ul. Traugutta Nr. 8 wykazy obiektów podlegających przymusowemu odmuszaniu, oraz doręczą zawiadomienia użytkownikom obiektów o umieszczeniu ich na wykazie.

4) Koszty odmuszania w/g obowiązującego cennika zatwierdzonego przez Ministerstwo Zdrowia ponoszą użytkownicy obiektów podlegających przymusowi odmuszania.

Koszt odmuszania wynosi:

a) za pierwsze 40 m² opryskiwania „Duolitem“ ryczałt 30 zł.

b) za każdy następny m² — 0,30 zł.

5) Szczegółowe terminy odmuszania poszczególnych obiektów w odnośnych miejscowościach wskazanych w niniejszym zarządzeniu ustali Okręgowy Zakład Nr. 6 w Łodzi zawiadamiając o tym użytkowników obiektów na 7 dni przed rozpoczęciem odmuszania.

6) Przedstawiciel Okręgowego Zakładu Nr 6 w Łodzi (Kierownik Kolumny Odmuszania) wyda na miejscu odmuszania odpowiednie i niezbędne zalecenia, zmierzające do ochrony mienia przed możliwością ewent. zniszczenia lub uszkodzenia go.

7) Akcja odmuszania kontrolowana będzie przez organa sanitarne terenowej władzy państwowej, oraz przedstawicieli Wojewódzkiej Stacji San. Epid. w Łodzi.

8) Winni przekroczenia wyżej wymienionego zarządzenia podlegają w myśl postanowień art. 22 p. 1 Ustawy z dnia 21. II. 1935 r. (Dz. U. Nr 27, poz. 198) o zapobieganiu chorobom zakaźnym i ich zwalczaniu, znowelizowanej Dekretem z dn. 26. IV. 1948 r. o podwyższeniu kar porządkowych i nawiązek (Dz.U.Nr. 24 poz. 161), w zw. z art. 8 Ustawy z dnia 15. XII. 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz. U. Nr. 66 poz. 454) karze do 3 miesięcy pracy poprawczej i grzywnie do 3.000 zł., lub jednej z tych kar.

9) Do orzekania o powyższych wykroczeniach właściwe są kolegia przy Prezydiach Rad Narodowych.

10) Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Za Prezydium W. R. N.
Stanisław Budzyński
Z-ca Przew. Prezydium

42.

ZARZĄDZENIE

Zarządu Okręgowego Dróg Wodnych w Warszawie wydane na podstawie § 88 ust. 7 i 8 Zarządzenia Ministra Żeglugi

z dnia 10 września 1952 r.

w sprawie uprawiania żeglugi i spławu na śródlądowych drogach wodnych (Mon. Pol. Nr A-87 z 1952 r. poz. 1368)
Zarząd Okręgowy Dróg Wodnych w Warszawie zarządza:

Postanowienia ogólne

§ 1. Urządzenie oraz wykonywanie na śródlądowych drogach wodnych, żeglownych i spławnych, stałego przewozu publicznego między brzegami przeciwnymi uzależnione jest od:

- 1) Uzyskania zezwolenia Władzy Wodnej tj. Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w myśl art. 45 Ustawy Wodnej z dnia 19. IX. 1922 r. (Dz.U.R.P. Nr. 62 z 1928 r. poz. 574),
- 2) Uzyskania zezwolenia Ministra Żeglugi na przewóz osób i towarów w myśl art. 11 Ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o żegludzie i spławie na śródlądowych drogach wodnych (Dz. U. R. P. Nr 26 z 1952 r., poz. 182),
- 3) Zarejestrowania statku przewozowego w Rejonie Dróg Wodnych w myśl rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 26 kwietnia 1950 r. w sprawie rejestracji administracyjnej statków żeglugi śródlądowej (Dz. URP Nr. 21 poz. 186),
- 4) Uzyskania dla statku przewozowego o powierzchni ponad 20 m², uzyskanej przez pomnożenie największej długości statku przez największą szerokość, świadectwa zdolności żeglugowej w myśl zarządzenia Ministra Żeglugi z dnia 2 sierpnia 1952 r. w sprawie świadectwa zdolności żeglugowej dla statków żeglugi śródlądowej (Mon. Pol. Nr A-82 z 1952 r., poz. 1323).

Urządzenia przewozowe

- § 2. 1. Do uprawiania przewozu osób, towarów oraz pojazdów konnych i mechanicznych na drogach wodnych żeglownych i spławnych mogą być dopuszczane statki z własnym napędem mechanicznym i bez tego napędu, na uwięzi lub bez uwięzi oraz łodzie wiosłowe na małych przeprawach:
2. Statki przewozowe powinny być dostatecznie mocno zbudowane, utrzymywane w stanie zdatnym do użytku i należyście zaopatrzone w urządzenia pomocnicze i sprzęt.
 3. Dopuszczone obecnie do ruchu statki przewozowe (promy) muszą posiadać conajmniej dwie grodzie wodoszczelne.
Nowobudowane statki przewozowe winny być budowane zgodnie z przepisami technicznymi Polskiego Rejestru Statków w zakresie konstrukcji, utrzymania i bezpieczeństwa statków.
 4. Statki użyte do przewozu w stosunku do potrzeb miejscowego ruchu przewozowego powinny być odpowiedniej nośności i w tym celu powinny być pomiarzone, czyli cechowane, co polega na szczegółowym wymierzeniu statku i obliczeniu jego pojemności.
 5. Łodzie przewozowe, pychówki lub wiosłowe, powinny mieć conajmniej następujące wymiary: długość całkowita 7,5 m długość dna — 5,5 m szerokość pom. burtami 1,70 m, szer. po dnie 1,20 m.
 6. Do czasu ukazania się zarządzenia Ministra Żeglugi o pomierzaniu i cechowaniu statków żeglugi śródlądowej i zaopatrzenia ich w odnośne świadectwa pomiarowe, użyteczną nośność statków użytych do przewozów międzybrzegowych oraz wysokość wolnej burty ustalają każdorazowo Władze Żeglugowe tj.:
a) na wodach żeglownych Zarządy Okręgowe Dróg Wodnych
b) na wodach spławnych Rejony Dróg Wodnych
 7. Linia największego dopuszczalnego zanurzenia na statku powinna być należyście i trwale oznaczona w postaci listwy metalowej lub drewnianej, przysrubowanej do obu burt statku o długości conajmniej 2 m i szerokości 2 cm.
Linia ta winna być zawsze należyście pomalowana na promach białą farbą olejną.
Dolna krawędź listwy oznacza górną granicę największego dopuszczalnego zanurzenia statku (promu), której w żadnym wypadku przekroczyć nie wolno. Wolna burta winna wynosić conajmniej 30 cm dla promów przewozowych i 25 cm dla łodzi przewozowych.
 8. Dla ustalenia największego dopuszczalnego zanurzenia dla promów przewozowych, oprócz nośności statku, miarodajną jest również powierzchnia dna, która winna wynosić na 3 osoby conajmniej 2 m² powierzchni.
 9. Wewnątrz każdego statku przewozowego powinna być umieszczona na widocznym miejscu tablica, na której czerwonymi literami na białym tle ma być uwidocznione największe dopuszczalne obciążenie w tonach oraz ilość osób, lub pojazdów konnych, albo mechanicznych które za jednym przejazdem mogą być przewiezione, według norm ustalonych przez Władze Żeglugowe, jak w § 2, pkt. 5.
 10. Łodzie wiosłowe, względnie pychówki, użyte do przewozów międzybrzegowych powinny być dostatecznie mocno zbudowane, oraz należyście wyposażone.
 11. W łodziach przewozowych ławki do siedzenia pasażerów muszą być ustawione wzdłuż obu burt z pozostawieniem wolnego przejścia od dziobu do rufy. Pasażerom nie wolno stać w łodzi podczas jazdy. Ławki muszą być należyście przymocowane, posiadać oparcie, umocowane do burt. Ławki powinny być czyste i suche. W każdej łodzi powinna być podłoga, łatwo rozbiieralna, względnie ściśte kratownice.
 12. Przypromki (pomosty) przy brzegach muszą być dostatecznie mocne i urządzone w sposób zapewniający swobodne ich regulowanie w zależności od poziomu wody.

13. Drogi dojazdowe do przewozu winny być zamykane barierami, wzbraniającymi wjazd w czasie, gdy prom jest w drodze, na przeciwległym brzegu, lub nieczynny. W nocy na środku barier winno być umieszczone czerwone światło.
14. Przy stałym przewozie w zależności od nasilenia ruchu przewozowego, na brzegu wyższym nie narażonym na zwyczajne zalewy, powinno być postawione schronisko dla przewoźników oraz poczekalnia dla pasażerów, ogrzewane w porze chłodnej. Na przeciwległym brzegu powinno znajdować się urządzenie sygnałowe dla wezwania przewoźnika do podania promu.

Wyposażenie

- § 3. 1. Statki przewozowe urządzone na promach na uwięzi powinny być wyposażone conajmniej w następujący sprzęt nawigacyjny, sygnałowy, ratowniczy i przeciwpożarowy, a mianowicie:
- a) **Sprzęt nawigacyjny**
 1. Dwie kotwice odpowiedniej wagi z odnośnym wyposażeniem
 2. Dwa bosaki okute z hakiem i ostrzem
 3. Dwie laski okute
 4. Jedna cuma konopna o długości 30 m.
 - b) **Sprzęt sygnałowy**
 5. Dwie latarnie z białym światłem, osłonięte od strony pokładu i umieszczone po obu burtach z góry i dołu rzeki
 6. Dwie latarnie sygnałowe ręczne: biała i czerwona
 7. Dwie flagi sygnałowe ręczne: biała i czerwona
 8. Jeden dzwon lub gong
 - c) **Sprzęt ratowniczy**
 9. Jedna łódź ratunkowa na 8—10 osób, należyście wyposażona
 10. Dwa koła ratunkowe z chwytami i linkami
 11. Dwie pompy ręczne do odlewania wody z żez
 12. Dwa czerpaki do wylewania wody
 13. Dwa wiadra z linkami
 14. Jedna apteczka ruchoma
 - d) **Sprzęt przeciwpożarowy**
 15. Jedna skrzynka z piaskiem
 16. Jedna siekiera
 17. Dwa drągi żelazne
2. Przewozy wodne na promach bez uwięzi oraz na statkach z własnym napędem mechanicznym, pod względem urządzenia oraz wyposażenia podlegają przepisom zarządzenia Ministra Żeglugi w sprawie żeglugi i spławu na śródlądowych drogach wodnych (Mon. Pol. Nr. A-87 poz. 1368).
 3. Przewozy wodne na łodziach wiosłowych powinny być wyposażone conajmniej w następujący sprzęt:
 1. Jedno koło ratunkowe
 2. Jeden bosak
 3. Czerpak
 4. Jedna kotwiczka odpowiedniej wagi
 5. Dwa wiosła
 6. Jedna latarnia z białym światłem

Obsługa przewozu

- § 4. 1. Przewóz może być obsługiwany jedynie przez osobę, która uznana została przez Władze Żeglugową I instancji, tj. Rejon Dróg Wodnych, za uzdolnioną do samodzielnego kierowania przewozem.
2. Jeśli właściciel, względnie dzierżawca przewozu, nie jest uprawniony do obsługiwanego przewozu, winien on przyjąć wykwalifikowanego przewoźnika, odpowiadającego wymogom.

3. Służbę przewoźnika mogą pełnić tylko osoby silne, zdrowe, trzeźwe i godne zaufania. Za wszelkie czynności załogi przewozowej odpowiada przewoźnik. W razie uzasadnionych zażeń przewoźnik zobowiązany jest na żądanie Władzy Żeglugowej zwolnić pomocnika i przyjąć na jego miejsce innego, odpowiadającego wymaganiom władzy żeglugowej.
4. Przewoźnik, ubiegający się o uzyskanie świadectwa przewoźnika winien złożyć podanie do Rejonu Dróg Wodnych z załączeniem:
 1. życiorysu
 2. wyciągu z dowodu osobistego
 3. odpisu dowodu zameldowania
 4. świadectwa lekarskiego, stwierdzającego odpowiedni stan zdrowia do zawodu żeglarskiego, w szczególności zdolność rozróżniania barw i dobry słuch
 5. dwie fotografie 4,5×6 cm.
5. Ponadto ubiegający się o uzyskanie świadectwa przewoźnika na drogach wodnych żeglownych winien wykazać się dowodem odbycia co najmniej dwuletniej pracy w zawodzie żeglarskim lub przewoźnika.
6. Władza żeglugowa I instancji po zbadaniu kwalifikacji przewoźnika wydaje mu świadectwo przewoźnika z fotografią według wzoru (zał. Nr 1).
7. Kandydat ubiegający się o uzyskanie świadectwa przewoźnika powinien wykazać się znajomością:
 1. nazwy, przeznaczenia i konstrukcji promu przewozowego, względnie łodzi,
 2. wykonywania niezbędnych, drobnych napraw, jak: uszczelnienie dna, burt, pokładu, napraw urządzeń pomocniczych i t. p. robót,
 3. używania i utrzymywania w sprawności przedmiotów wyposażenia nawigacyjnego, przeciwpożarowego i ratowniczego,
 4. zachowania się podczas pracy na przewozie w warunkach normalnych jazdy lub warunkach wyjątkowych jak: podczas mgły, śnieżycy, burzy, przy tonięciu statku, pożarze, zderzeniu i innych niebezpiecznych wypadkach,
 5. Przepisów o uprawianiu żeglugi i spławu, a w szczególności w odniesieniu do ruchu, postoju, mijania statków, wyposażenia, oznakowania przewozów wodnych.

Ruch przewozów

- § 5. 1. Przewozy i ich przyczółki powinny być urządzone w taki sposób, aby nie stanowiły przeszkody dla żeglugi i spławu.
2. Lina lub łańcuch mają być w taki sposób umocowane, aby w razie gwałtownego niebezpieczeństwa można było prędko i łatwo uwolnić prom z uwięzi i swobodnie z nim odplłynąć.
 3. Władze Żeglugowe I instancji każdorazowo ustalają najwyższy stan wody, żeglugowy lub spławny, do którego jest dopuszczalny ruch przewozowy. Stan ten powinien być odpowiednio zamarkowany na miejscu.
 4. Lina lub łańcuch przewozu powinna być zawieszona w taki sposób, aby najniższy punkt liny lub łańcucha był wzniesiony na rzekach żeglownych na wysokości co najmniej 5,50 m, a na rzekach skanalizowanych i kanałach żeglugi na wysokości 4,50 m i na rzekach spławnych na wysokości 2,50 m ponad najwyższy stan wody, przy którym żegluga lub spław może się jeszcze odbywać.
 5. Liny lub łańcuchy, przystosowane do opuszczenia powinny być stale opuszczone na dno drogi wodnej, a naciągane tylko w celu każdorazowego uruchomienia promu.
 6. Miejsca zanurzenia liny lub łańcucha powinny być oznaczone na obu brzegach znakiem żeglugowym Nr 18, tj. białą prostokątną tablicą z czerwonym obramowaniem, z wymalowaną na niej czarną kotwicą, obróconą trzonem w dół, przeciętą czerwonym pasem po przekątnej z lewego górnego do prawego dolnego kąta.
 7. W porze nocnej promy stojące przy brzegu winny być ustawione w taki sposób, aby nie stanowiły przeszkody dla żeglugi i spławu, oraz powinny być oznaczone

sygnałem Nr 33, tj. jasnym białym światłem, umieszczonym na wysokości co najmniej 2 m nad powierzchnią wody.

8. W porze nocnej lub podczas gęstej mgły przewozy w czasie jazdy powinny dawać przerywane sygnały gongiem, a ponadto powinny być oznaczone sygnałem Nr 46, tj. jasnym białym światłem po obu burtach promu. Światła mają być osłonięte od strony pokładu.
9. Przewoźnik powinien utrzymywać ruch przewozowy w czasie i w godzinach wyznaczonych, bez żadnych przerw w miejscu wyznaczonym i w sposób, ustalony przez Władzę Wodną i zastrzeżony w zezwoleniu-wodno-prawnym.
10. W nocy podczas silnego wiatru oraz przy wysokiej wodzie przewoźnik obowiązany jest do przestrzegania szczególnej ostrożności podczas jazdy.
11. W czasie burzy, sztormu, pochodu lodów, kursowanie promu powinno być wstrzymane do czasu nastania warunków normalnych.
12. Używanie żagla do napędu promu, względnie łodzi przewozowej, jest wzbronione.
13. Podczas zbliżania się do przejazdu statków lub tratw przewoźnikowi nie wolno odbijać z promem od brzegów.

Przepisy porządkowe

- § 6. 1. Przewoźnik powinien stale dbać o stan bezpieczeństwa przewozu i o bezpieczeństwo publiczności, korzystającej z przewozu.
2. Pomosty przy brzegach, jak i klapy wjazdowe i zjazdowe powinny być utrzymywane w należyłym stanie, aby wygodny i bezpieczny dostęp do przewozu we wszystkich porach i żeglownych stanach wody był zapewniony.
 3. Przewoźnik powinien utrzymywać przewóz ze wszystkimi urządzeniami w należyłym stanie i czystości.
 4. Przed wjazdem na prom pojazdu przewoźnik obowiązany jest sprawdzić czy prom jest należycie umocowany do brzegu, a w szczególności przestrzegać, aby kierowca lub woźnica nie wjeżdżał ani wyjeżdżał bez zezwolenia przewoźnika.
 5. Względem pasażerów przewoźnik i jego pomocnicy winni przestrzegać należytej uprzejmości i grzeczności.
 6. Pasażerowie na przewozie powinni zachowywać się spokojnie i zastosowywać się do zarządzeń i nakazów przewoźnika bezwzględnie i bezwzględnie.
 7. Pasażerowie, jeźdźcy i piesi, pojazdy konne i mechaniczne mają być przeprowadzane w kolejności przybycia do przewozu, względnie z uwagi na warunki bezpieczeństwa według wskazówek przewoźnika.
 8. Jeźdźcy powinni zsiąść z koni i na przewozie trzymać je za uzdy. Woźnice mają stać na przewozie przy zwierzętach pociągowych. Podróżujący wozami lub samochodami powinni, za wyjątkiem chorych, zejść z pojazdów.
 9. Przed wjazdem pojazdu i wejściem na prom ludzi, przewoźnik obowiązany jest zamknąć wyjazd barierką lub łańcuchem, przed odjazdem winien być zamknięty w ten sposób wjazd na prom. Zamknięcia nie wolno usuwać przed ładowaniem, a dopiero po przybyciu promu i należytnym umocowaniu go przy brzegu.
 10. Niepokojnych, niebezpiecznych lub złośliwych zwierząt nie wolno przeprowadzać równocześnie z innymi zwierzętami lub ludźmi. Jeźdźcy, woźnice, poganające zwierząt itp. winni ustawić zwierzęta i wozy według wskazówek przewoźnika.
 11. Pasażerowie piesi powinni zajmować miejsca wskazane przez przewoźnika. Osoby pijane przewoźnik winien niedopuszczyć do przeprawy, jak również zobowiązany jest do niedopuszczenia takich osób na żądanie pasażerów promu.
 12. W okresie wysokich wód i wylewów, w granicach ustalonych i zamarkowanych, gdy wsiadanie i wysiadanie jest utrudnione lub niemożliwe, przewoźnik winien według możliwości dołożyć wszelkich starań, ustawić pomosty z desek itp., aby pasażerowie mogli bezpiecznie i wygodnie wylądować.

Przeprawy po lodzie

- § 7. 1. W czasie zupełnego zamarznięcia rzeki, gdy lód osiągnie taką grubość, że przechodzenie lub przejazd przez niego jest możliwy i bezpieczny, posiadacz przewozu może za zezwoleniem Rejonu Dróg Wodnych urządzić przeprawę po lodzie. Przewoźnik powinien dbać o wygodny i bezpieczny dostęp, wjazd i wyjazd.
2. Nagromadzenie odrębywanej z brzegów kry, celem uzyskania drogi lodowej na rzece, jest wzbronione.
3. Gdy przejście po pokrywie lodowej staje się niepewnym, przewoźnik zobowiązany jest oznaczyć miejsce niepewne znakiem ostrzegawczym, a gdy przechodzenie, względnie przejazd, grozi niebezpieczeństwem przewoźnik winien zamknąć barierkami dostęp do drogi lodowej.

Oplaty przewozowe

- § 8. 1. Taryfę opłat przewozowych ustala Władza Wodna w porozumieniu z Władzą Żeglugową.
2. Przewoźnikowi i jego pomocnikom nie wolno żądać żadnych dodatkowych opłat, nieprzewidzianych taryfą.
3. Przewoźnik zobowiązany jest ustawić na brzegu przy przwozie, w widocznym i dostępnym miejscu, tablicę z wypisaną na niej, trwałym i wyraźnym pismem, taryfą przewozową, dozwolonym obciążeniem promu lub łodzi oraz godzinami ruchu.
4. Na żądanie przewoźnika pasażer winien opłatę przewozową uiścić z góry.
5. Władze Wodne i Żeglugowe oraz organa im podległe, nadzorcy i strażnicy dróg wodnych, korzystają z przewozów bezpłatnie. To samo przysługuje strażnikom wałowym.

Nadzór nad ruchem przewozów

- § 9. 1. Nadzór nad przewozem sprawują organa Władzy Wodnej i Władzy Żeglugowej, których zarządzenia przewoźnik winien wykonywać bezzwłocznie i bezwarunkowo.
2. Stan przewozów sprawdzają Rejony Dróg Wodnych co najmniej dwa razy do roku, wiosną i jesienią, a ponadto przy okazji innych przejazdów służbowych.

3. Pza tymi zwyczajnymi rewizjami, Władze Żeglugowe I instancji i jej organa wykonawcze służby wodnej; tj. nadzorcy i strażnicy dróg wodnych, są uprawnione każdego czasu do przeprowadzenia kontroli stanu przewozów i do wydawania zarządzeń celem usunięcia braków i niedomagań.
4. O wykonanych remontach kapitalnych na przewozach posiadacz, względnie przewoźnik, powinien donosić Władzy Żeglugowej I instancji, która zarządzi na koszt właściciela rewizję stanu przewozu.

Dyrektor

Zarządu Okręgowego Dróg Wodnych w Warszawie
inż. Domański Bogusław.

CZĘŚĆ II – PUBLIKACJE

43.

ZAWIADOMIENIE

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi

z dnia 28. 4. 1953 r.

o wywieszeniu obwieszczenia i orzeczenia o wywłaszczeniu nieruchomości na tablicach właściwych miejscowo Prezydiów Powiatowych Rad Narodowych

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi zawiadamia, że na tablicach właściwych miejscowo Prezydiów Powiatowych Rad Narodowych zostały wywieszone:

- I. Obwieszczenie Nr Sa.11-45/26/53 r. o zamierzonym wywłaszczeniu nieruchomości, położonej w Łasku przy ul. Warszawskiej Nr 42, składającej się z placu, na którym znajduje się: 1) dom mieszkalny drewniany z mansardem, 2) dom mieszkalny drewniany dla dozorczy, 3) 5 szop magazynowych, 4) 3 szopy gospodarcze, 5) 3 szopy bez ścian.
- II. Orzeczenie Nr Sa.11-45/9/53 o wywłaszczeniu nieruchomości, położonej w Skierniewicach przy ul. Lelewela Nr 5, składającej się z placu i budynków murowanych 2-u piętrowych.

Kierownik Wydziału Społeczno-Administracyjnego
A. Rybałow

Dziennik Urzędowy Wojewódzkiej Rady Narodowej będzie wysyłany po wpłaceniu prenumeraty z góry na rachunek Wyd. Ogólno-Gospodarczego P. W. R. N. w Łodzi, konto Nr 37-420-666/1 Dział 5, Rozdz. 17, w IV Oddz. Miejskim Narodowego Banku Polskiego w Łodzi, Al. Kościuski Nr 14

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów Dziennika wnosić należy w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Adres Redakcji: { Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi – Wydział Prawny
Adres Administracji: { ul. Ogrodowa 15. Tel. 254-50, wewn. 74

Prenumerata wynosi:

- a) roczna ze skorowidzem — 18 zł
b) półroczna bez skorowidza — 10 zł

Rachunków za prenumeratę nie wystawia się.

Cena pojedynczego egz. do 4 stron wynosi 90 gr. Przy większej ilości stron o 30 gr więcej od każdej drukowanej strony. Ogłoszenia zł 2,70 za wiersz mm 1 szp. Za układ tabelaryczny dolicza się 100%.

Podpisano do druku dn. 22. 5. 53 r. Druk ukończono dn. 23. 5. 53 r. Pap. druk. VII kl, 70 g A4 Zakł. Lit., w Łodzi Nr 1385 5. 53 r. — 1500 egz. D-4-20575

ODBIORCA

Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem